

Objevitelé budoucích časů!

Slova, která čtete, sepsal před mnoha a mnoha lety student historie hledící z prostor své seminární knihovny na majestátní hrad Špilberk tyčící se nad Brnem. Jako student věrně oddaný svému oboru snažil jsem se naučit promýšlet čas a prostor, osudy lidské a jejich role v krátkém, středním i dlouhém trvání. Od počátků lidstva až po rok dvoutisícisedmnáctý od narození Krista. Proto troufám si zamyslet se a promluvit k vám, kteří přijdete.

Příběh každého jest naplněn specifickým smyslem, někdo oře, druhý staví, třetí třeba píše, jiný létá do vesmíru. Jisté však je, že jen společně lze činit velké věci. Když otočím svůj pohled vlevo, sleduji dělníky, jak dokončují cihlové obložení nové budovy a jsem vděčen za práci jejich rukou, za odbornost jejich předáků a architektů. Oni postavili korpus a nyní přijde čas, abychom my – studenti a kantoři všelikerých oborů duchovědných a jiných – vdechli nové stavbě život. Věřím, že i ve vašich osvětlených časech zní v oněch místnostech jazyky z různých koutů našeho a možná již z cizích světů, že také při tom hledíte na Špilberk a hvězdnou noční oblohu nad ním, neboť obě jsme mohli vidět my i vy a toliko nás to spojuje. Snad podáváte si stále ruce se svými kolegy a usmíváte se na sebe, když dozvídáte se taje společnosti i světa, ať už tomu je tak činěno z hologramů, digitalizovaných knih nebo z jiných technických výtvarků jedenadvacátého či pozdějšího věku.

Mohl bych a rád bych nyní sklouznul až k představám vědecko-fantastickým, že snad zavítá k vám na fakultu učenec z jiného světa, bude vás učit pojmům a teoriím, jaké my jsme si mohli jenom těžko představit. Přiletěl v lodi, jejíž technologie my poznat jsme ještě nemohli... Avšak raději řeknu vám, že bude-li to tak, nebo jinak, bude-li vás učit kdokoli a o čemkoli, důležité je, zda to poznání činí vás dobrými. Zda umožňuje vám šířit hodnoty jako lidskost, pochopení a zda dává vám radost ze života, kterou můžete šířit i mezi lidmi, jenž třeba takové poznání stále ještě postrádají. Pokud chodíte do této budovy se setkávat nejen s věděním, ale také, abyste poznali a pochopili ty druhé, jejich ctnosti a kvality, na druhou stranu i jejich prohřešky, neb každý je máme, pokud spojuje vás výuka a myšlenka budovati dále společnost, jenž jsme vám my jako vaši předci připravili, pak je vše v pořádku, naše skutky pro vás, budoucí generace, nebyly zbytečné a čiňte tak i nadále. Važte si ostatních a času, který s nimi na tomto světě máte, važte si vašich rodin a dalších okolností, jenž přivedly vás do učeben této stavby. Ano, my ne vždy tak chovali jsme se, jak zde vám píši, chybovali jsme a mnohokrát... Snad právě proto doufám, že z našich příkladů se poučíte, neboť jednou přijde čas, kdy i vy budete hodnoceni.

Žijte dlouho a blaze.

Ondřej Neubauer